

ویژه نامه المپیک ۲۰۲۰ توکیو ■ ۴ صفحه ■ یکشنبه ۳ مرداد ۱۴۰۰ ■ شماره ۵۹۹۴

لبخند ایران
روی تور توکیو

۱۰

پنهان کاری
در دهکده المپیک!

۱۱

جواد فروغی چگونه توانست از تمرین
در زیرزمین یک بیمارستان
به مدال طلای المپیک برسد؟

تک تیر انداز

جواد فروغی سه ماه پیش به جام جم چه گفت؟

یاد خدا؛ آرامش روح و تلاش

«تکرار و تکرار تا بشویم یکی از پیروان همان فلسفه ملال آور، عادت می‌کنیم. اما برای همه این‌طور نیست. مثلاً چه کسی فکرش را می‌گرد، جوانی از غربی‌ترین نقطه ایران، یعنی ایلام وقتی مشغول پرستاری و تنظیم شیفت روزها و شب‌هایش در تهران است، در جست‌وجوی فراغت، پناه می‌برد به سالن مهجور تیراندازی در طبقه منفی ۲ بیمارستان که کشف کرده و از سر اتفاق، تپانچه به دست می‌گیرد و دقیقاً در سنی که بسیاری از ورزشکاران مدال‌ها را چند سال پیش درآورده‌اند، میدان‌ها دیده‌اند و حالا به فکر کمی بیشتر دوام آوردن و چطور آویزان کردن کفش‌ها و دستکش‌ها هستند، او جهان را، نه از نوک بینی، بلکه از ده متر آن طرف‌تر می‌بیند.» این مقدمه مصاحبه سه ماه پیش جام جم با جواد فروغی بود. جواد فروغی آن روز از تمرین در زیرزمین بیمارستان گفت و از شمارش معکوس برای رسیدن به اولین المپیک زندگی‌اش در ۴۱ سالگی. آن گفت‌وگو با تیتراژ «از طبقه منفی ۲ تا المپیک توکیو» خیلی چرخید در فضای مجازی. حالا که جواد فروغی با کسب طلای المپیک تاریخ‌ساز شده بخش‌هایی از آن را دوباره بازنشر می‌کنیم:

تیراندازی برای من به طور جدی حدود سال ۹۶ آغاز شد و قبل از آن شکل تفریحی داشت. زمان به سرعت گذشت، عضو تیم ملی شدم و بعد هم آن‌طور که شما گفتید، اما چیزی که در این سال‌ها و در مسیر حرفه‌ای شدن به آن رسیدم، اهمیت غیرقابل انکار تلاش است. تأکید می‌کنم، تلاش، البته قبل از هر عاملی به لطف خدا معتقدم، افرادی که با این رشته آشنا هستند، می‌دانند تا چه حد به آرامش روحی نیاز است. برای من، این حال فقط با یاد خدا میسر است. در هر صورت، در تیراندازی اصلاً مجالی برای غرور وجود ندارد. اگر پیشرفتی هست، همه در سایه لطف اوست.

هماهنگی کار و ورزش قهرمانی آسان نیست، اوایل سخت‌تر هم بود. استرس‌های شغل پرستاری، هماهنگی زمان، شیفت‌ها و تمرین، کسی مرانمی‌شناخت، ملی‌پوش هم نبودم. گرفتن مرخصی آسان نبود. در سالن‌های مختلفی تمرین می‌کردم؛ در شرق و غرب و شمال و جنوب تهران. دور از هم، ولی هیچ‌وقت، حتی خیال رها کردن شغل به ذهنم خطور نکرد. من معتقدم مشکلات، همیشه هستند اما اگر بمانی، مسیر خودش پیدا می‌شود. ان شاء... بتوانم طلسم بی‌مدالی تیراندازی ایران را در المپیک بشکنم، اما یادمان باشد تیراندازی غیرقابل پیش‌بینی است. یا یک تیر، یک دهم امتیاز، در کسری از ثانیه به فینال می‌رسی یا برای همیشه از راهیابی به آن باز می‌مانی. یا این‌که می‌توانی به عنوان هشتمین و همان آخرین نفر، فینالیست شوی اما با طلای المپیک از خط بیرون بیایی و برعکس. رکورد مقدماتی اولین نفر را بزنی و در فینال آخرین بشوی، بی‌مدال با حسرت. پس باید بر عملکرد خوب تمرکز کنیم تا نتیجه و مدال خودش به دست بیاید. آرزوی من این است در خط آتش مسابقات المپیک، خودم باشم؛ همین فروغی حالا. اگر این‌طور شود، اتفاق‌های خوبی می‌افتد.

بالاترین امتیاز در بالاترین سن

رکوردهای آقا جواد

وقتی رقابت‌های تپانچه ۱۰ متر بادی تمام شد این دو حرف جلوی نام جواد فروغی خوشحالی‌مان را دوچندان کرد: OR

ورزشی‌ها با این حروف اختصاری کاملاً آشنا هستند. OR به معنای شکستن رکورد المپیک است و این ارزش طلای تاریخی آقا جواد را برای ما چندین برابر کرد. خیلی‌ها می‌خواهند بدانند رکورد قبلی المپیک چقدر بود که جواد فروغی با کسب امتیاز ۲۴۴/۸ در فینال، رکورد جدیدی را برپا کرد. اما دنبال رکورد قبلی نباشید. با توجه به تغییر قوانین در رقابت‌های تپانچه ۱۰ متر، هر کسی در المپیک توکیو قهرمان می‌شد، خودبه‌خود رکورددار هم لقب می‌گرفت چراکه برای نخستین بار فینالیست‌ها باید ۲۴ تیر شلیک می‌کردند. با این حال مقایسه رکورد جواد فروغی با رکورد قهرمان قبلی المپیک ارزش کار او را بیشتر نمایان می‌کند. در المپیک ریو فینالیست‌ها ۲۰ تیر شلیک کردند که هوانگ وین از ویتنام با کسب امتیاز ۲۰۲/۵ هم رکورد المپیک را شکست و هم مدال طلا را به گردن آویخت. اما دیروز امتیاز جواد فروغی در پایان شلیک بیستم خود ۲۰۴/۲ بود که در نوع خودش کم‌نظیر محسوب می‌شود. او حالا یکی از بهترین تیراندازانی است که تاریخ رقابت‌های المپیک به خود دیده است.

اما ثبت رکورد المپیک در تپانچه ۱۰ متر بادی، تنها رکوردی نبود که جواد فروغی در توکیو به ثبت رساند. او دیروز در شرایطی روی سکوی نخست المپیک ایستاد که با ۴۱ سال و ۱۰ ماه و ۱۳ روز، مسن‌ترین مدال‌آور تاریخ ورزش ایران در المپیک‌ها لقب گرفت. با وجود قدمت ۷۳ ساله حضور ایران در ادوار مختلف المپیک، داستان مسن‌ترین مدال‌آوران تاریخ ایران در المپیک داستان پر فراز و نشیبی نبود. ابتدا سلماسی در المپیک ۱۹۴۸ لندن با ۳۶ سال و ۱۰ ماه و ۲۰ روز به مدال برنز رسید و شد مسن‌ترین.

۸ سال بعد در المپیک ۱۹۵۶ محمود نامجو با ۳۸ سال و ۲ ماه و یک روز به مدال برنز المپیک رسید تا رکورد جعفر سلماسی را به عنوان مسن‌ترین مدال‌آور بشکند و حالا بعد از ۶۵ سال نوبت به جواد فروغی رسید تا لقب مسن‌ترین مدال‌آور تاریخ ورزش ایران را از آن خود کند.

